

roku, v případě opětém budiž pokuta zdvojnásobena.

(e) Proti tomu má přisedící právo podati do osmi dnů námitky, o nichž rozhodne soud lichevní.

§ 26.

Přisedící, kteří nebydlí v místě soudu, mají právo na náhradu za cestu, nocleh a stravu. Přisedící, kteří se živí mzdou denní nebo týdenní, nebo jsou živnostníky, zařazenými do čtvrté třídy daně výdělkové, nebo zemědělci, rovnými jim výdělkovými poměry, obdrží náhradu ušlého výdětku. O výši její rozhodne předseda.

§ 27.

Senáty buďtež předsedou sestavovány tak, aby polovina přisedících byla vzata ze skupiny dělníkův a osob s pevným platem; druhá polovice budiž vzata z ostatních skupin.

Stanné právo.

§ 28.

(1) Nabývá-li v některém okresu předražování takového rozsahu, že jest ohrožen veřejný pokoj a řád, může býti pro zločiny předražování podle zákona ze dne 17. října 1917, č. 568 Sb. z. a n., o trestání válečné lichvy, vyhlášeno stanné právo podle ustanovení platných v území, o které jde, k návrhu předsedy příslušného sborového soudu první stolice politickou správou zemskou ve shodě s vrchním státním zástupcem, na území kdysi uherským županem ve shodě s hlavním státním zástupcem.

(2) Návrh podá předseda sborového soudu první stolice, když se o tom usnese k návrhu některého senátu většinou hlasů sbor přisedících a soudců z povolání u lichevního soudu, o který jde, za přítomnosti aspoň polovice všech přisedících a aspoň polovice všech soudců z povolání. K této schůzi pozvatí nutno všechny naznačené soudce z povolání a přisedící.

(3) Řízení koná se podle ustanovení platných v území, o které jde, před stanným soudem, složeným podle týchž ustanovení.

Ustanovení závěrečná a přechodná.

§ 29.

(1) Vláda jest oprávněna stanoviti nařízením, že některé obvody se vylučují z působnosti tohoto zákona.

(2) Vláda určí nařízením, má-li tento zákon platiti pro území nepřevzaté ještě v době účinnosti tohoto zákona do správy republiky Československé.

§ 30.

(1) Zákon tento nabývá účinnosti sedmým dnem po vyhlášení, a to i při trestných činech,

spáchaných před tímto dnem, avšak po 28. říjnu 1918, pokud nedošlo k rozhodnutí první stolice. Na přestupky správní vztahuje se tento zákon, jen když byly spáchány za jeho účinnosti.

(2) Ustanovení tohoto zákona platí pro osoby občanské a vojenské.

§ 31.

Vykonati tento zákon ukládá se ministrům spravedlnosti, národní obrany a vnitra.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Dr. Veselý v. r.

Klofiáč v. r.

Švehla v. r.

Čís. 568.

Zákon ze dne 17. října 1919

o trestání válečné lichvy.

Článek I.

Ustanovení císařského nařízení ze dne 24. března 1917, č. 131 ř. z., a zákonný článek IV. a IX. z roku 1916, platný na území kdysi uherském, jakož i všechna jiná pravidla se zrušují, pokud odporují ustanovením tohoto zákona. Na místě jejich nastupují v platnost tato ustanovení:

Předměty potřeby.

§ 1.

Předměty potřeby rozumějí se v tomto zákoně movité věci, které slouží přímo nebo nepřímě k ukojení potřeb lidských a potřeb zvířat domácích.

Zatajování zásob.

§ 2.

(1) Kdo, nedbaje své povinnosti podati vysvětlení, úmyslně zatajuje úřadu zásoby předmětů potřeby, jež má neb uschovává, bude potrestán soudem pro přestupek vězením od čtrnácti dnů až do šesti měsíců. Vedle trestu vězení lze uložiti trest peněžitý do dvacetipěti tisíc korun.

(2) Kdo dopustí se uvedeného činu na zásobách, jejichž hodnota převyšuje pět set korun, potrestá se pro přečin tuhým vězením od dvou měsíců do jednoho roku. Vedle trestu vězení lze uložiti trest peněžitý do jednoho sta tisíce korun.

(3) Jestliže hodnota zásob převyšuje deset tisíc korun, potrestá se pachatel pro zločin těžkým žalářem od jednoho do pěti let, za zvláště přitěžujících okolností od pěti do deseti let. Vedle trestu na svobodě lze uložiti trest peněžitý do jednoho milionu korun.